

26.12.59

באחת עשרה בא לבקרני קרלו שמיד - יו"ר "הכנסת" הגרמנית בבון, ושורם

למדעי המדינה במרנקפורס. הוא מרצה שניא ימים (1 ו-1 שבת) באוניברסיטה, וחמשה

ימים הוא יושב בבון. במפלגהו חל עכשיו שנוי ארוברטמי: הסתלקו מהמרכסיסם, ואינם

רואים עצמם כמפלגה מעמדית, אלא כמפלגת עם. רק לעמים ההונדו לשנוי זה, אבל איש

לא עזב המפלגה. הם עכשיו בעד הגנה, אבל נגד נשק גרעיני. בגרמניה מזרחית יש

27 דיביזיות רוסיות עם נשק גרעיני. הנוער הוא פציפיסטי. עשו גלופ פול על

הקצוץ הרצוי ביותר. בחנו 37 מקצועות. הבחירה הראשונה הייתה להיות מרופ", רק

הבחירה השבע עשרה להיות קצין. סרגנט - רק הבחירה האחרונה. במזרח גרמניה רק

כעשרה אחוז הם בעד קומוניסם, לרוב בעלי משרות. בכל שבוע עוברים 5000 איש

לגרמניה מערבית. נקלטים. הרוב הם צעירים. הם כוחלים בצבא ובאידיאולוגיה

הקומוניסטית. עוברים גם בעלי משרות גבוהות - כי דואגים להיגוף בניהם.

הנוער נחפס יותר לקומוניסם. הם משכנים כל המליטים - בונים בכל שנה 500.000

סכונים, 2-3 חדרים. 25% של חושבי מערב גרמניה הם פליטי מזרח, אם כי גרמניה

מזרחית היא המדינה התעשייתית הגדולה ביותר אחרי רוסיה, יותר גדולה מסייחיה.

יש שם פחם, אורניום (אין בגרמניה מערבית). שכר העבודה שם נמוך, כי רוצים

לצבור חון להחיעץ. המערב נעזר הרבה על עזרת מרשל. יחסי גרמניה וצרפת טובים

מאוד. שונאים בצרפת את אנגליה ואמריקה. בגרמניה לא. ביאור יש אהדה לכושים.

הרבה כושים אמריקנים החתחנו עם גרמניות, וגם רבים מהם נשארו. אין בגרמניה

"רגש הצבע".

אדנאור במלוא כוחו, זהו פינאמן יוצא מן הכלל. הוא שליט יחיד במפלגה - לא דיקטטור - אבל הוא המפלגה. אחריו המפלגה תתפורר. בהוף 250 חברי הפרלמנט יש 50 פרוטסטנטים. מקבלים דעה אדנאור. הוא לא מלומד, אין לו חוש היסטורי, אבל לו "חוש בית" (Hausgeist). נדמה שלא ימות אף פעם. בכל זאת יש אפשרות שבבחירות הבאות הס.ד. יהיו המפלגה הגדולה ביותר - לא רוב. לשלטון - ספק אם יגיעו. אחרי מות אדנאור - כן. יש לו 3 בנים ובת, היה לו עוד בן אחד, הטוב ביותר, איבד עצמו לדעת - כי לא יכל להשתייך לעם שעשה פשעים כאלה וכאשר אטר לי זאת - זלגו עיניו דמעות). הבן הזה נולד בשנה 1931, התאבד בשנה 1956. היה מוכשר מאוד.

אדנאור אינו דתי - אלא קלריקלי. הדת היא אמצעי לשליטה. יחסיו עם אדנאור הם טובים מבחינה אישית. אדנאור שאל אותו איך חוכלו ללשון בלי דת? נהוף כומר בכיל העם.

הוא הרצה פה באוניברסיטה בבית ברל ובשני קבוצים (בדברת ועוד). הוא נוסע מחר לאחונה, לראות החמירות של בית המשפט של סוקרטס, ושם יחזור לגרמניה. נתן לי במחנה 4 כרכי כהבי אפלטון (ביוונית ובלטינית) הוצאה 1578 - עם הקדשה ידידותית בלטינית.

- בארבע אה"צ באו אצלי ארטור, שמעון, חיים ויצחק. ארטור חזק אהמול ספרים בעניין העיסקה של סנטוריונים בדרום אפריקה. למצרים /נורע כי ד.א. רוצה

למכור 220 סנטוריונים והתקשרו עם חברה צרפתית העוסקת בקניית כותנה ממצרים שיש לה נציג קבוע בקהיר (קוטור). החכנית היה כי הסנטוריונים ימכרו למצרים, המצרים ימכרו כותנה לצרפת, וצרפת תמכור תחמושת לד.א. המחלקה הכלכלית של מה"ח הצרפתי ידעה על כך. מה"ח לא התנגד לעסקה, אבל לא רצה שהסנקים יגיעו לגמל צרפתי. העיסקה הייתה בסכום של 5 מיליון £, והסתווך היה צריך לקבל 1% (50,000 £) ארטור ניסה להעביר הקניה לנו וגם לכדוק אם אפשר לקנות ישר מד.א. ניקו אבר לחברה הצרפתית לבל יעשו העיסקה עם המצרים אלא עם ישראל. אבל מה"ח לא הסכים לכך. ג'מ ד.א. השעה לעשות זאת - כי מצרים היא ארץ המעבר היחידה שיש לה ביטוח אפריקה לאירופה.

אפשר אולי לסדר העיסקה על ידי חברה בלגית (?), הולנדית או אנגלית.

ארטור סיפל גם ברכישת מירז'ים שייצורם יחליל בסנת 1961. משרד המלחמה הסכים לתת אשראי לארבע שנים (תשלום של 20% מיד עם ההזמנה, לשלמים מסוים מירז'). בטסטמבר 1961 יספקו 12 חראשוניים, אח"כ 3 בכל חודש. מסכים לאופציה על עוד 30. אולם כשנודע הדבר לסגד החוץ ההנגד לסכירה, ועדיין לא ידיעות התוצאות. לפני חצי יאנואר לא יסתיים העניין.

ארטור ראה את השגריר החדש בורדייס. זה סיפר לו שלפני לכתו לארץ ראה את די-גול. הנשיא אמר לו כי ימשיך בידידות עם ישראל, וכל הסכמי מכירת נשק, יתקיימו. כשבורדייס סיפר זאת לקוב די מורביל התרגז על הדברים.

מי יודע אם גרמניה לא תהיה הארץ היחידה שממנה נוכל לרכוש נשק בשנים

הבאות...

- רוז הלפרין, שנמצאה מה כבר שבועים, באה לראותי. היא רוצה בירור יסודי

על קשרי הדור הצעיר בישראל עם הדור הצעיר בגולה, ביחוד בארה"ב. יעצתי לה

להיפגש בעניין זה עם יזהר ט.

- בא חדי. הוא מבקש שיעבירו מנהל ההסברה מזיממה אליו. יחד עם קול ישראל,

לשכת העהונות יקח על עצמו פעולה זו. מטע החיירות נמצא כבר בידיים בטוחות והוא

רוצה א להחמיר להסברה על הנעשה בארץ. הוא גם מבקש רשות להוציא כסאה אלף ל"י

על סידור חגיגה עסקית ביום העצמאות, שלא רק זה"ל יספך החג. הוא גם מציע סמכות

מאת הממשלה ליועץ הערבי בשטח הישובים הערבים - שאר המטרדים יצטרכו להתייעץ

אחו, ובמקרה של וילוקי רעוו יובא הדבר להכרעה הממשלה. - לא קל יהיה לסדר דבר

זה במשרד קואליציוני!

27.12.59, יום א'

בבוקר, לפני לקווי את הממשלה לנשיא, הזכנתי את ט. שפירא לחדרי ואפרתי

לו כי אני שומע שיש בדעתו להוציע את בר סלע כמנהל כללי של משרד הסעד (שבידי

בורג). יש לי דו"ח של ד"ר קליין על משרד הסעד, שבו הוא מהלל את חביעת בר סלע